

Η Κουκουβίστα

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΑΣ «Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ»
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 14ος - ΤΕΥΧΟΣ 63 ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1988

Ιδιοκτήτης - εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79-81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΠΑΣΧΑ ΗΜΕΡΑ ΑΓΑΠΗΣ

Η πιο μεγάλη γιορτή της χριστιανοσύνης γιορτάστηκε και φέτος με χορούς και τραγούδια.

Οι Καλοσκοπίτες με αισθήματα αγάπης αλληλεγγύης και αδελφωσύνης ακολουθώντας το πατροπαράδοτο έθιμο έψησαν τον καθιερωμένο οβελία τους κατά ομάδες στις γειτονιές του χωριού μας και διασκέδασαν κατά τον πιο λαμπρό τρόπο.

Παρόλο που το φετεινό Πάσχα ήταν πρώιμο και οι βουνοκορφές κάτασπρες από τα χιόνια οι καιρικές συνθήκες ήταν ευνοϊκές κι ο ήλιος έλαμπε στο στερέωμα.

Η αγάπη στο συνάνθρωπο είναι ουσιώδες έργο στη ζωή των πιστών γιατί είναι η φυσική εκδήλωση της εφαρμογής του περιεχομένου της χριστιανικής πίστεως.

Μπαίνοντας η Μεγάλη Εβδομάδα τα βλέμματα όλων μας ήταν στραμμένα προς τη γενέτειρά μας. Η καρδιά μας πλημμύριζε από ευτυχία και χαρά στη σκέψη ότι θα ψήσουμε το αρνί μας στο χωριό μας αντάμα με συγγενείς και φίλους. Ανείπωτη ευχαρίστηση αισθάνεται ο ξενιτεμένος ν' ακολουθεί τον επιτάφιο του χωριού του στις γνώριμες στράτες του τόπου του. Κι ύστερα στην Ανάσταση του Κυρίου και η άνοδος Του στους ουρανούς η οποία σκορπίζει στις ψυχές των πιστών απέραντη ευτυχία και ελπίδα.

Λαμπρή στην αγαπημένη σου γενέτειρα από την οποία αντλείς απεριόριστες δυνάμεις είναι προσμονή που σε κρατά όρθιο και προπαντός αισιόδοξο. Αναπτερώνεται το ηθικό σου. Κυριαρχούν τα αισθήματα που στηρίζουν την ύπαρξή σου. Φτεροκοπάει η ψυχή σου να πατήσεις το άγιο χώμα που γεννήθηκες κι αντίκρυσες για πρώτη φορά τον ήλιο. Στον φτωχό και άγονο εκείνο τόπο νοιώθεις άνεση και σιγουριά. Η αύρα του βουνού και το άρωμα του λόγγου διοχετεύουν μέσα σου θάρρος και κουράγιο. Καταπραίνουν το σμπαρλιασμένο από την οχλοδοή της πόλης νευρικό σου σύστημα.

Ο σύγχρονος άνθρωπος έχει διαποτιστεί με αντιλήψεις που δημιουργούν χάσμα ανάμεσα σ' αυτόν και την χριστιανική πίστη. Το χάσμα αυτό γεφυρώνεται με την Σταύρωση και την

Ανάσταση του Χριστού. Η αδειανή ψυχή του κλυδωνιζομένου από την τρικυμία της ζωής θνητού γεμίζει με πίστη και ελπίδα.

Το ξέφρενο κυνήγι της ύλης στο οποίο μας σπρώχνει η καταναλωτική κοινωνία μας αποπροσανατολίζει. Κι ο κάθε χριστιανός προσκολλάται στα γήινα ζώντας με τη δίψα των υλικών αγαθών κλεισμένος στον ατομικισμό του. Δυσκολεύεται να αγνοήσει τον πειρασμό και την πρόκληση της σημερινής, κατά τα άλλα προηγμένης κοινωνίας.

Στην εκκλησία του χωριού σου αισθάνεσαι υπέρτατη χαρά και αγαλλίαση. Νοιώθεις τον εαυτό σου να βρίσκεται πιο κοντά στο Θεό. Το γλυκόπνοο κτύπημα της καμπάνας πλημμυρίζει το είναι σου από ευφροσύνη και αγάπη. Πάσχα λοιπόν στο χωριό σου, είναι για σένα ξενιτεμένε, το κάτι άλλο στη ζωή σου.

Οι ηλιόλουστες ημέρες του φετινού Πάσχα βοήθησαν τον κόσμο να φύγει για τα χωριά του. Η κοσμοσυρροή στη γενέτειρά μας ήταν πολύ μεγάλη. Από τη Μεγάλη Δευτέρα κι όλας άρχισε η άφιξη των συγχωριανών μας με τις οικογένειές τους και τους φίλους τους για να συμπληρωθεί τη Μεγάλη Παρασκευή και να γεμίσει το χωριό από μικρούς και μεγάλους.

Η εκκλησία κάθε βράδυ ήταν κατάμεστη από πιστούς οι οποίοι με την επιβαλλόμενη θρησκευτική ευλάβεια παρακολουθούσαν την Εβδομάδα των Παθών του Κυρίου. Η περιφορά του επιταφίου γύρω από την εκκλησία πλαισιωμένος από τον ιερέα, τους ψαλτάδες και τα μικρά παιδιά που κρατούσαν τα εξαπτέρυγα, καθώς και το πλήθος που ακολουθούσε την ιερή πομπή μας θύμιζε παλπούς καλούς και

Συνέχεια στη σελίδα 372

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Ο Σύνδεσμός μας αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει τους συνδρομητές του καθώς και όλους τους φίλους του, ανώνυμους και επώνυμους, για τα δώρα που είχαν την ευγενή καλοσύνη να μας δώσουν για το χορό μας.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

Η παγκόσμια εργατική τάξη γιορτάζει και φέτος την Πρωτομαγιά. Τιμά εκείνους που θυσιάστηκαν πρώτοι για την καθιέρωση οκταώρου εργασίας στο Σικάγο. Τιμά όλους τους αγωνιστές που όρθωσαν το ανάστημά τους ενάντια στην αδικία και την καταπίεση των σκληροτράχηλων εργοδοτών. Τιμά τους νεκρούς του Μάη του 1936 και τους διακόσιους της Καισαριανής που εκτελέστηκαν από τους Γερμανούς.

Τιμά ακόμα όλους αυτούς που έδωσαν τη ζωή τους για τα εργατικά δικαιώματα καθώς και τις χιλιάδες ανώνυμους αγωνιστές της εργατικής τάξης που χαράζουν και φωτίζουν πάντα το δρόμο για νέους αγώνες, για νέες κατακτήσεις των εργαζομένων, για ειρήνη και ισότητα κοινωνική δικαιοσύνη, για μια καλύτερη ζωή.

Παλιότερα στην ύπαιθρο ο γιορτασμός της Πρωτομαγιάς, ως συμβολική μέρα, αποτελούσε για τους ξωμάχους, και όλους εκείνους που ασχολούνται με την καλλιέργεια, παραδοσιακό ελληνικό έθιμο. Με χαρές και τραγούδια υποδέχονταν το μήνα του έρωτα και των λουλουδιών.

Από τα ξημερώματα ακόμα οι αγρότες για να απολαύσουν την ομορφιά της φύσης, προπαντός στα καμποχώρια, ξάπλωναν μέσα στα στάχυα και στα χόρτα των αγρών. Ενώ οι γυναίκες δρόσιζαν τα χείλη τους από τη δροσιά της χλόης για να είναι δροσερές και ευχάριστες όλον το χρόνο. Χαρούμενα τα παιδάκια τραγουδούσαν το Μάη στις γειτονιές. Η εκδήλωση χαράς και άπειρης αγάπης του λαού προς το ρομαντικό και ανθοφόρο μήνα φανερώνεται από το κοσμητικό επίθετο που του έδωσε: «Χρυσομάης».

Η Πρωτομαγιά κατά τον ίδιο περίπου τρόπο γιορτάζεται και σήμερα. Οι αγρότες για τη δεισιδαίμονα πρόνοια, με την επικείμενη συγκομιδή των καρπών, καθώς και όλων των δημητριακών προϊόντων τους, στα στεφάνια που κρεμούν επάνω από τις εξώπορτες θάζουν, ανάμεσα στα άνθη, κι ένα κεφάλι σκόρδο για τη θασκανία. Τοποθετούν ακόμα κι ένα αγκάθι στο κέντρο για το κακό μάτι των εχθρών.

Τα μαγιάτικα στεφάνια στις εξώπορτες, ή και στις θεράντες των σπιτιών ακόμα, παραμένουν κρεμασμένα μέχρι του Αγιαννιού του Κλειδώνα, στις 24 Ιουνίου, κι ύστερα τα καίνε στη φωτιά την οποία ανάβουν, κατά το έθιμο, το απόβραδο της γιορτής.

Επάνω στη φωτιά ρίχνουν και τα ξεραμένα πια στεφάνια για καλούς οιωνούς και να την δυναμώσουν. Άνδρες και γυναίκες μαζεύουν φόρα και πηδάνε επάνω από τις φλόγες λέγοντας διάφορα διφορούμενα σκωπτικά στι-

χάκια τα οποία προξενούν γέλιο και χαρά. Σε ανάλογες περιπτώσεις ο λαός μας λέει: «Αυτά τα λένε στον κλήδονα». Κατά το πήδημα της φωτιάς οι προληπτικοί λένε ακόμα: «Πέρασα τον κακόχρονο και μήκα στο καλόχρονο».

Το πήδημα της φωτιάς έχει, για ορισμένους μαγική σημασία. Το παραδοσιακό αυτό έθιμο λατρευτικό και μαντικό, είναι παμπάλαιο και το οποίο εξακολουθεί να γιορτάζεται και σήμερα.

Στα χρόνια της Τουρκοκρατίας στην Αθήνα, καθώς και στα γύρω χωριά της Αττικής, ανήμερα της Πρωτομαγιάς αγόρια και κορίτσια έπλεκαν στεφάνια με πολύχρωμα λουλούδια και τα φορούσαν στο κεφάλι τους.

Δύο ολοπόρφυρα τριαντάφυλλα έβαζαν στα μαλλιά τους οι νιόπαντρες, ενώ οι ανύπαντρες κοπέλλες ένα. Τα παλλικάρια περνούσαν επιδεικτικά ένα ρόδο στη ζώνη τους.

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

Ένα δημοτικό τραγούδι της εποχής μας λέει ότι «τα τρία λουλούδια, ο διόσμος ο θασιλικός και το μακεδονήσι μάλωναν πιο μυρίζε περισσότερο. Πετάχτηκε τότε το τριαντάφυλλο και είπε με περηφάνεια:

«Εγώ είμαι το τριαντάφυλλο
το μοσχομυρισμένο
Το Μάη μήνα φαίνομαι
στης κόρης το κεφάλι
σε παντρεμένης μάγουλο
σ' ανύπαντρου ζωνάρι».

Ο ερχομός του Μάη μαζί με την ανανέωση της φύσης ανανεώνει και τις καρδιές των ανθρώπων. Ειδικότερα των ανδρών. Όσο για τις καρδιές των γυναικών εκείνες αυτόν τον μήνα αισθάνονται φοβερά ανήσυχες. Ο Μάης για τα χαριτωμένα αυτά πλάσματα δεν υπολογίζεται ως μήνας των ανθέων και του έρωτα αλλά ως... μονάδα μετρήσεως χρόνου. Όταν οι αδιάκριτοι ρωτούν τις τρυφερές αυτές υπάρξεις πόσων ετών είναι, εκείνες, και με το δίκιο τους φυσικά, ξεφορτώνονται μερικούς Μαΐους.

Ο Μάιος θεωρείται ο πιο ωραίος και ο πιο τραγουδημένες μήνας του χρόνου. Μαζί με τον Απρίλη είναι το λεγόμενο από τους ποιητές «Μαγιάπριλο».

Στους δύο αυτούς μήνες οφείλεται η οργιαστική βλάστηση και η τόσο απλόχερη από τη φύση ανθοφορία.

Από την παραμονή της Πρωτομαγιάς οι νέοι

Συνέχεια στη σελίδα 373

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Με μεγάλη επιτυχία έγινε και φέτος ο χορός μας στο κοσμικό κέντρο «ΔΙΑΣ». Η προσέλευση του κόσμου ξεπέρασε κάθε προηγούμενο στην ιστορία του Συνδέσμου, αφού συγκεντρώθηκαν 700 άτομα.

Από τη μεγάλη συγκέντρωση βγαίνει το συμπέρασμα ότι οι χωριανοί αγαπάνε το Σύνδεσμό τους και σε κάθε ευκαιρία τρέχουν να τον συνδράμουν. Πάρα πολλά ήταν και τα δώρα του λαχείου που προσφέρθηκαν από μέλη και φίλους του Συνδέσμου.

Την έναρξη της βραδιάς έκανε η εμφάνιση του χορευτικού συγκροτήματος με τις πολύχρωμες παραδοσιακές ενδυμασίες και για αρκετή ώρα χόρεψε δημοτικούς χορούς.

Ήταν τέτοια η εμφάνιση και απόδοση των χορευτών μας που στο τέλος κυριολεκτικά αποθεώθηκαν από τους παρευρισκομένους.

Στη συνέχεια ο πρόεδρος κ. Ιωάννης Κωστόγιαννης καλωσόρισε τον κόσμο και ευχαρίστησε όλους για τη συμμετοχή τους.

Παραυρέθηκαν ο πρόεδρος και μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου της Καλοσκοπής καθώς και ο πρόεδρος του Συλλόγου Καλοσκοπιτών Λαμίας, οι οποίοι και χαιρέτησαν τη

γιορτή.

Ακολούθησε χορός του Διοικητικού Συμβουλίου και στη συνέχεια όλοι ανέβηκαν στην πίστα.

Το λαχείο που στο μεταξύ κυκλοφόρησε είχε και αυτό σημαντικά έσοδα. Κάποια μικροαταξία που παρατηρήθηκε στην αρχή κατά την ταξινόμηση των τραπεζιών οφειλόταν αποκλειστικά και μόνο στην απρόσμενη και απροειδοποίητη προσέλευση τόσο ανθρώπων, αιφνιδιαζοντας όχι μόνο το Διοικητικό Συμβούλιο αλλά και αυτό το κέντρο που βρέθηκε ανέτοιμο για την εξυπηρέτηση τόσο μεγάλου αριθμού προσελθόντων.

Ήταν κάτι που δε μπορούσε να προβλεφθεί.

Ευτυχώς με την κατανόηση του κόσμου και τις προσπάθειες του μαγαζιού όλοι τακτοποιήθηκαν.

Τόσο μεγάλο ήταν το κέφι που επεκράτησε ώστε ο χορός συνεχίστηκε μέχρι της 4ης πρωινής ώρας και κάθε αρχική μικροπαρεξήγηση ξεχάστηκε.

Το Διοικητικό Συμβούλιο ευχαριστεί όλους τους χωριανούς και φίλους που μετείχαν στη γιορτή και τους περιμένει πάλι του χρόνου.

Από τον απεκριάτικο χορό του Συνδέσμου μας στις 19 Μαρτίου 1988. Στη φωτογραφία το Διοικητικό Συμβούλιο με τον Πρόεδρο ομιλούντα προς τους παρευρισκομένους.

ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ ΤΗΣ ΓΚΙΩΝΑΣ

Δεν είναι μόνο καλλιτέχνης ο άνθρωπος. Καλλιτέχνιδα είναι και η ίδια η φύση και μάλιστα σε βαθμό ανώτερο. Σ' αυτό το συμπέρασμα θα κατέληγε καθένας αν έβλεπε την όμορφη Καλοσκοπή. Πράγματι, πολύ επιτυχημένος ο χαρακτηρισμός του χωριού μας. Ολόκληρη η Καλοσκοπή μοιάζει με τεράστιο, πανέμορφο, καταστόλιστο μπαλκόνι, απ' όπου επιβλητικά παρουσιάζεται η πλαγιά του πανύψηλου βουνού, μέχρι τα ριζά του.

Κάγκελα, θα έλεγα, στολίδια του μπαλκονιού τ' αναρρίθμητα λατσούδια και τα πυκνά καταπράσινα έλατα. Δώρο θεϊκό...

Γράφει η Φ. ΑΛΕΞΙΟΥ

Όλο το χωριό πρέπει να ομολογήσουμε είναι ένα πανόραμα. Ένα τοπίο που τίποτε δεν έχει να ζηλέψει από το Νταβός ή άλλο από τα φημισμένα ελβετικά τοπία. Αλήθεια! Σπάνια βλέπει κανείς ένα τόσο υπέροχο θέαμα ομορφιάς, όταν το πρώτο χιόνι πέσει. Τα πάντα είναι κατάλευκα, οι θάμνοι τα κλωνιά των δένδρων φορούν λευκά πεντακάθαρα ρούχα και οι κορυφές των ελάτων έχουν στολιστεί με κατάλευκα σκουφάκια.

Ακόμη και οι άγριοι θράχοι που κατά διαστήματα προβάλλουν, γίνονται, την στιγμή αυτή, ήμεροι και καμαρώνουν υπερήφανοι με την λευκή τους κάπα. Απόλυτη ησυχία βασιλεύει γύρω.

Όλα στέκονται βουβά και θαυμάζουν την ασύγκριτη μεγαλοπρέπεια του τοπίου.

Τ' άγρια ζώα του βουνού έχουν κι αυτά κρυφτεί και τα πουλιά κρύβονται κι αυτά στις φυλλωσιές των δέντρων. Σεβόμενοι κι εμείς αυτή την απέραντη ομορφιά σταματάμε σ' ένα ψήλωμα μη θέλοντας να προχωρήσουμε και να χαλάσουμε με τα βήματά μας την αρμονική σύνθεσή του.

Αυτή είναι η χιονισμένη Καλοσκοπή!

Αλλά... και την Άνοιξη! Τί θαύμα!

Τ' απέραντα δάση φέρουν επιβλητικά τον πράσινο μανδύα, που προβάλλει σ' όλη του την μεγαλοπρέπεια. Τότε το μπαλκόνι της Γκιώνας στολίζεται από λογής - λογής πολύχρωμα λουλούδια, που ανθίζουν στις πλαγιές του βουνού και στους μικρούς λόφους. Είναι η εποχή, που οι πανύψηλες καρυδιές φουντώνουν και που τα σπάρτα γεμίζουν το χωριό και σκορπίζουν το θαυμάσιο άρωμά τους.

Μια βόλτα στο Κεφαλόβρυσο και στο στρογγυλό μπορεί να σε πείσει απολαμβάνοντας ό,τι ωραιότερο έχει να σου προσφέρει η παρ-

θένα φύση. Είναι η ψυχική γαλήνη, η χαρά, η ψυχαγωγία, η ξεκούραση, όλα συγκεντρωμένα σ' αυτό τον τόπο. Τα χρώματα και τα σχήματα δημιουργούν φυσικές καλλονές και μας προκαλούν ευχάριστα συναισθήματα.

Ύστερα απ' όλα αυτά, δεν μπορεί παρά να είναι το χωριό μια απόλαυση γι' αυτούς που μένουν κι έχουν σφιχτά δεθεί μ' αυτό.

Αλλά και γι' εκείνους, που η νοσταλγία τους φέρνει πίσω το καλοκαίρι.

Χειμώνα όμως και καλοκαίρι, είναι αλήθεια, τρεις είναι οι μαέστροι που από τα μαγαζιά τους, με μια αδράτη μπαγκέτα διευθύνουν την ουράνια συμφωνία «Παρθένα φύση και άνθρωπος». Κι αυτοί είναι οι καταστηματαρχες, ο Τάκης ο Βλάχος, ο Κώστας ο Τσίγας και ο Καραμπέτσος, που ασφαλώς κι αυτό το καλοκαίρι, θα μας κεράσουν το περίφημο, νόστιμο εκείνο κοντοσουβλι τους. Θα υποδεχθούν κι εφέτος τα χελιδόνια, τ' ανθρώπινα χελιδόνια, που οι συνθήκες της ζωής τ' ανάγκασαν να ξεχειμωνιάσουν μακριά από το όμορφο χωριό τους, μακριά από το Μπαλκόνι της Γκιώνας.

ΠΑΣΧΑ ΗΜΕΡΑ ΑΓΑΠΗΣ

 συνέχεια από τη σελίδα 369

ρούς. Τότε που η Κουκουβίστα θρискόταν σε αξιοζήλευτη ακμή σφύζοντας από ζωή και δραστηριότητα.

Η Ανάσταση έγινε στην πλατεία του χωριού. Μόλις ο ιερέας αναφώνησε το Χριστός Ανέστη όλο το πλήθος ξεχνώντας μίσση και διαφορές έδωσε το φιλί της αγάπης. Κι ύστερα μπήκαν όλοι στην Εκκλησία μέσα στην οποία συνεχίστηκε με θρησκευτική κατανύξη η Αναστάσιμη Ακολουθία.

Σημερώνοντας η Κυριακή του Πάσχα, προτού ακόμα φωτίσει ο ήλιος, οι φωτιές στις διάφορες γειτονιές του χωριού μας είχαν ανάψει κι ο ουρανός στην κυριολεξία είχε συνεφιάσει από τους καπνούς που υψώνονταν από τις λαμπριάτικες ψησταριές των χωριανών. Σε λίγο όλο το χωριό μοσχοβολούσε από την τσίκνα των ψηνομένων πασχαλιάτικων αρνιών. Χαρούμενα ξεφωνητά και τραγούδια έφταναν ως τ' αυτιά μας. Οι γιορταστές διασκεδάζαν στριφογυρίζοντας τον οβελία τους.

Από τη Δευτέρα κióλας άρχισε διαδοχικά η αναχώρηση των επισκεπτών για να μείνει και πάλι η Κουκουβίστα έρημη με τους λίγους πιστούς φύλακές της περιμένοντας κάποια άλλη μεγάλη γιορτή, ή το καλοκαίρι που θα συγκεντρωθούν παραθεριστές για να δώσουν κάποια ζωντανία και πάλι στο όμορφο εγκατελειμμένο, κατά την χειμερινή περίοδο, χωριό μας.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1920 — 1924

Αφηγείται ο ΠΑΝ. ΠΕΡ. ΔΑΝΙΗΛ

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΣΤΟ ΠΕΔΙΟ ΤΗΣ ΜΑΧΗΣ

Όλα τα παραπάνω τα ανέφερα εις τον λοχίαν μου από τον οποίον έλαβε γνώσιν και ο λοχαγός για να ετοιμάζεται ο λόχος χωρίς να κάμω τη σκέψη περί εγκαταλείψεως της σκοπιάς μου καίτοι είχε παρέλθει προ πολλού ο χρόνος της τοποθετήσεως άλλου σκοπού. Αντιλήφθηκα ε νυνεχεία τον εχθρό ο οποίος χρησιμοποιώντας όλα τα προφυλακτικά μέσα να διέρχεται από την δασώδη περιοχή κατ' επάνω μας κι άρχισα πρώτος τα πυκνά πυρά. Με την καθοδήγησή μου ακολούθησαν το παράδειγμα και άλλοι σκοποί των λοιπών λόχων, πλαισιωθέντες και από πολλούς άλλους συναδέλφους τους, και η μάχη άρχισε. Ο εχθρός είχε πλησιάσει σε απόσταση 100 - 150 μέτρα περίπου όταν θροντοφώναξα και πάλι για να παραταχθεί ο λόχος, αλλά ούτε φωνή ούτε ακρόαση από μέρους του λοχαγού.

Το πυροβολικό του εχθρού έπαυσε να ρίχνει τι ρβολές του στη γραμμή μας αλλά πολύ πιο πίσω μας προφανώς με σκοπό να εμποδίσει τυχόν ενισχύσεις μας, ή για να αποφύγει πλήγματα στους προσεγγίζοντας δικούς του.

Με την ευκαιρία εκείνη και με την προσπάθειά μου να σκοπεύω καλύτερα τους ερχομένους κατ' επάνω μου Τούρκους δεν είχα αντιληφθεί ότι είχαν προχωρήσει πλησίον του ογκόλιθου που με εκάλυπτε όπου από βλήμα θάλλοντος εχθρικού πολυβόλου τραυματίστηκα στο αριστερό γόνατο.

Το βλήμα διέτρισε το αριστερό γόνατο και αφού διέσχισε ολόκληρον τον μηρό εξήλθε δια των μαλακών μορίων κατόπιν εισήλθε στη θάση του δεξιού μηρού και δια των μαλακών μορίων εξήλθε στο πίσω μέρος το οποίο εστηρίζετο επί λίθου. Προσέκρουσε όμως και σφηνώθηκε εντός του δέρματος και το οποίον επροκάλεσε ακατάσχετον αιμορραγία.

Αφού κατόρθωσα να αποσυρθώ, είδα τον λόχο μου ανέτοιμον για άμυνα. Το γεγονός αυτό με εξέπληξε. Παρά ταύτα κατόρθωσα να ενημερώσω τον λοχαγό μου δια τα συμβάντα, ο οποίος έσπευσε πλησίον μου να με ενθαρρύνει. Στη συνέχεια διέταξε αμέσως την παράταξη του λόχου του σε θέση μάχης. Από την ώρα εκείνη περιέπεσα σε αφασία. Ούτε είδα ούτε άκουσα τι έγινε. Κατόπιν πληροφορήθηκα ότι το τάγμα μου εγκατέλειψε το φυσικό εκείνο οχυρό μισή ώρα αργότερα από την μεταφορά μου στο Σταθμό Πρώτων Βοη-

θειών. Ίσως κατόπιν στρατηγικού σχεδίου περί της υποχωρήσεως ολοκλήρου της Μεραρχίας. Συνήλθα ύστερα από λίγο μετά την επίδεση των τραυμάτων μου στο Σταθμό Πρώτων Βοηθειών ευρισκομένου τούτου κάτωθεν του Αθγκίν εντός χαράδρας. Στη συνέχεια ξανάεπεσα σε αφασία για να συνέλθω και πάλιν καθ' οδόν όταν δύο τραυματιοφορείς με μετέφεραν στο ορεινό χειρουργείο.

(Συνεχίζεται)

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ

☛ συνέχεια από τη σελίδα 370

κατά ομίλους πηγαίνουν στις εξοχές χάριν αναψυχής, και το κυριότερο, για να προϋπαντήσουν το Μάη, ο οποίος αποτελεί το σύμβολο της Άνοιξης και της νεότητας.

Όλα τα εξοχικά κέντρα, μικροταβέρνες, ουζερί και καφετέριες, κατακλύζονται το θράδυ εκείνο από τα ερωτευμένα ζευγαράκια.

Πολλοί είναι οι προληπτικοί που συσχετίζουν το Μάη προς το ρήμα «μαγεύω» και οι οποίοι αποφεύγουν αυτόν το μήνα τους γάμους, φοβούμενοι μήπως τους φέρει γρουσουζιά. Αυτά δια τους διακατεχόμενους εκ δεισιδαιμονίας.

Αμέτρητες παροιμίες και ανέκδοτα αναφέρονται στο Μάη.

Επίσης πολλά συνταρακτικά γεγονότα έχουν συμβεί, κατά το παρελθόν, αυτόν το μήνα. Το σημαντικότερο απ' αυτά τείναι η πτώση της Κωνσταντινούπολης στις 29 Μαΐου 1453.

— ΤΑΒΕΡΝΑ —

«ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ Νο2»

ΟΠΙΣΘΕΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ «HOLIDAY INN»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΦΟΣ

Ηλ. Ποταμιάνου 2 — Ιλίσια — Τηλ.: 72.35.506

ΔΙΑΝΥΚΤΕΡΕΥΕΙ

TRADIOTINAL GREEK TAVERN
TO XANI THE GRAVIAΣ — THE GRAVIA INN
JUST BEHIND OF THE HOLIDAY INN HOTEL

ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΙΔΕΕΣ ΓΝΩΣΗ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Η γνώση και η ελευθερία δεν είναι απλώς έννοιες, είναι ροπές της υπάρξεως, οι οποίες εγγράφονται στον οντολογικό προσορισμό του ανθρώπου. Γι' αυτό και ενώ στην πρώτη ματιά ως έννοιες φαίνονται σαφείς, λίγη βαθύτερη διερεύνηση τους τις φανερώνει σκοτεινές και δυσπροσδιόριστες. Διότι, καθώς η αγνωσία είναι το αντίθετο της γνώσης και η ανελευθερία το αντίθετο της ελευθερίας, συμβαίνει τη στιγμή που ο άνθρωπος γνωρίζει, να τελεί ακριβώς στη βαθύτερη αγνωσία (όπως ο «Οιδίπους Τύραννος» του Σοφοκλή), και συμβαίνει επίσης τη στιγμή που ο άνθρωπος θεωρεί τον εαυτό του ελεύθερο, να τελεί υπό την πιο βαρεία σκλαβιά.

Ο Ιωάννης ο Ευαγγελιστής, λέγει έναν αξιομνημόνευτο λόγο: «Γνώσεσθε την αλήθεια, και η αλήθεια ελευθερώσει υμάς». Και είναι αξιομνημόνευτος, επειδή ανάμεσα στη γνώση και την ελευθερία θέτει την αλήθεια. Και η αλήθεια, επίσης, δεν είναι απλώς έννοια. Και αυτή εγγράφεται στον οντολογικό προσορισμό του ανθρώπου. Μόνο που η αλήθεια δεν είναι τρίτος όρος, αλλά το βαθύτερο κοινό υπόστρωμα της γνώσεως και της ελευθερίας. Διότι πρόκειται για γνώση της αλήθειας. Και διότι πρόκειται για ελευθερία της αλήθειας. Το τέλος της γνώσεως και της ελευθερίας είναι η καθολική αληθοποίηση. Αυτός είναι ο έσχατος προσορισμός του ανθρώπου, η οντολογική του διαύγηση. Γι' αυτή την καθολική διαύγηση της υπάρξεως αγωνίζεται τον διαιώνιο αγώνα του το πνεύμα. Χωρίς αυτή την οντολογική προοπτική, δεν υπάρχει πνεύμα.

Ο άνθρωπος, βεβαίως, τελεί πολύ εντεύθεν αυτής της οντολογικής διαύγησης. Αντίθετα, βρίσκεται μέσα σε έγχρονο σκοτασμό και σε έγχρονη ανελευθερία. Τονίζουμε το στοιχείο του χρόνου, καθ' όσον το πέρασμα από την υπαρξιακή αδιαφάνεια στην οντολογική διαφάνεια προϋποθέτει χρόνο. Αλλά επειδή ακριβώς τούτος ο χρόνος διαμεσολαβεί για το πέρασμα, δεν είναι χρόνος φυσικός, αλλά χρόνος ιστορικός, δηλαδή χρόνος της υπαρξιακής ωριμάνσεως. Γι' αυτό στην ουσία η ανθρώπινη ιστορία είναι ιστορία της αποκαλύψεως.

Οδοιπόροι, λοιπόν, μέσα στον ιστορικό χρόνο, πραγματοποιούμενη γνώση και την ελευθερία για να φτάσουμε στην αλήθεια. Ιδού τα τέσσερα στοιχεία του κοσμικού δράματος του ανθρώπου.

Εφ' όσον ξεκινούμε από τον υπαρξιακό σκοτασμό, σημαίνει πως ψάχνουμε στα σκοτεινά για να θρούμε το φωτεινό μονοπάτι που θα μας οδηγήσει στην οντολογική διαύγηση. Γι'

αυτό έχουμε αναβαθμούς της γνώσεως, αναβαθμούς της ελευθερίας και αναβαθμούς της αλήθειας. Αλλά και αναβαθμούς του ιστορικού χρόνου, κατά τους οποίους πραγματοποιούνται ο προηγούμενοι αναβαθμοί. Είναι τα σημεία ωριμάνσεως του ιστορικού χρόνου. Τότε αυτός μεταποιείται σε «καιρό» («Καιρός του σπείρειν και καιρός του θερίζειν»).

Όλα αυτά συνέβησαν στην ιστορία, όπου ο άνθρωπος προσπάθησε να αποτινάξει από τα βλέφαρα του τον δύσνοο ύπνο του ζώου. Συνέβη ως επιδίωξη κατακτήσεως της θρησκευτικής γνώσεως, της φιλοσοφικής γνώσεως και της επιστημονικής γνώσεως. Εμείς θα ακολουθήσουμε την αντίστροφη πορεία:

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΛΕΒΙΤΣΗ

Η επιστημονική γνώση μας παρέχει και αλήθεια και ελευθερία. Η γνώση των νόμων της φύσεως μας ελευθερώνει από τον καταναγκασμό τους. Το ότι οι μηχανές μας απαλλάσσουν από το μόχθο της εργασίας, ισοδυναμεί με απελευθέρωση. Μας απελευθερώνουν τα φάρμακα από τις αρρώστιες. Τα μέσα συγκοινωνίας μας απελευθερώνουν από τις αποστάσεις. Με ένα λόγο, αύξηση της επιστημονικής γνώσεως σημαίνει αύξηση της ελευθερίας μας. Και δεν πρόκειται μόνο για αύξηση ελευθερίας έναντι της φύσεως, αλλά και για αύξηση της ελευθερίας έναντι της κοινωνίας, που συχνά οι θεσμοί της μας καταπιέζουν.

Η κοινωνική ελευθερία είναι προϊόν της γνώσεως των νόμων που κυβερνούν την κοινωνία και την οικονομία. Περαιτέρω, κοινωνική ελευθερία σημαίνει απελευθέρωση από προλήψεις, από ψεύτικες ιδέες, από πονηρές αυθεντίες.

Βεβαίως, η μέχρι τώρα ιστορική πρακτική μας διδάσκει πως το πράγμα δεν είναι τόσο απλό. Διότι αποτινάσσοντας μία δουλεία μπορεί να περιπέσεις σε άλλη. Αλλά αυτό το θέμα δεν το θίγουμε εδώ. Μας αρκεί, η πρόταση πως η επιστημονική γνώση μας ελευθερώνει.

Εξετάζοντας το ζήτημα βαθύτερα βλέπουμε πως πρόκειται για ένα μόνο είδος γνώσεως. Αυτή που μας λέγει πως είναι το πράγμα. Και για ένα είδος ελευθερίας. Αυτή που μας απαλλάσσει από τα εμπόδια. Στο ερώτημα γιατί να υπάρχει το πράγμα, η επιστήμη δεν είναι αρμόδια να μας απαντήσει. Αρμόδια είναι η φιλοσοφία: Ιδού το άλλο «είδος» της γνώσεως.

Το πρώτο ερώτημα της φιλοσοφικής ροπής για γνώση είναι: Γιατί να υπάρχει ο κόσμος

και να μην υπάρχει το τίποτε; Έτσι βλέπουμε πως ολόκληρο τον κόσμο, όπως και κάθε πράγμα χωριστά, όσο καλά και να τα γνωρίζουμε επιστημονικώς, τα περιβάλλει δακτύλιος σκότους. Γι' αυτό η επιστήμη δεν μπορεί να υποκαταστήσει τη φιλοσοφία. Όπου γίνεται η υποκατάσταση σημαίνει πως λησμονήθηκε η φιλοσοφική απορία του «γιατί». Πρόκειται για τη λησμονιά του οντολογικού σκότους που μας περιβάλλει. Και όλα τα θεωρούμε φωτεινά. Κι όλα τα θεωρούμε γνωστά, ή έτοιμα να τα γνωρίσουμε προσεχώς. Όμως εδώ πρόκειται για απώλεια συνειδησιακού χώρου που μας έχει δωρηθεί οντολογικώς. Δηλαδή όταν είμαστε μόνο επιστήμονες, δεν ασκούμε και την άλλη υπαρξιακή δυνατότητα μας, τη

ΠΡΙΝ ΑΠΟ 44 ΧΡΟΝΙΑ

ΤΟ ΚΑΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

Πατρικό σπιτάκι μου
απ' τον εχθρό καμένο,
συθέμελα σωριάστηκες,
σπίτι μου ευλογημένο.
Σε σένα πρωτογνώρισα
τα χάδια και το φώς μου.
Δύναμη κ' υπομονή,
Θεέ μου, μεγάλη δόσμου.

Τις συμπληγάδες να διαβώ,
μ' οργάνεια και με φτώχεια,
με βιός μου παραμάσχαλα
μέσ' τα ανεμοθρόχια.
Λάβα η Ούννοι χύσανε,
τάκαναν όλα στάχτη.
Τίποτα δεν εγλίτωσε,
μα ούτε έν αδράχτι.

Κάηκε το ξύλινο,
που παίζαμε χαγιάτι.
Σ' αυτό μωρό λιαζόμουνα
επάνω στη φλοκάτη.
Χάθηκαν βιώματα
των παιδικών μου χρόνων
Μούμεινε η ανάμνηση,
και ο καημός μου μόνον.

Κι η κληματαριά στα κάγκελα,
που ήταν μπερδεμένη,
φωτιά την έκαψε κι αυτή,
κρεμόταν ξεραμμένη.

Στην κερασιά που καψαλίστηκε,
πλησίον στο μπαλκόνι,
την γκρεμισμένη του φωλιά
θρηνεί το χελιδόνι.

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

φιλοσοφική: Το να απορούμε για το γιατί να υπάρχει ο κόσμος. Το να θεωρούμε την ύπαρξη του κόσμου αυτονόητη είναι σαν όλα να τα περιβάλλει η γνώση, ενώ τελούμε θυθισμένοι στην πιο απελπιστική αγνωσία. Και το να είμαστε απλώς αποδεσμευμένοι από τα εμπόδια, νομίζουμε πως απολαμβάνουμε την τέλεια ελευθερία, ενώ τελούμε στην πιο δύσκολη ανελευθερία. Διότι πρόκειται για ανελευθερία του νου και της ψυχής, όταν νομίζουμε πως εκπληρώσαμε το αίτημα για ελευθερία αν πηγαίνουμε στη μακρινή πόλη με το αυτοκίνητο αντί με τα πόδια. Πώς μπορώ να είμαι γνώστης και αληθινός και ελεύθερος, όταν τελώ στον κλοιό του σκότους που περιβάλλει τα πράγματα και τις πράξεις μου; Και πολύ περισσότερο, όταν αγνοώ αυτόν τον κλοιό; Ήδη η επίγνωση αυτού του δακτυλίου σκότους είναι ένα είδος απελευθερωτικής γνώσεως. Σε απελευθερώνει από την ψευδή απολυτοποίηση της επιστημονικής γνώσεως. Βεβαίως η φιλοσοφική γνώση δεν έχει τη θετικότητα της επιστημονικής. Αυτό είναι επόμενο, και δεν καταλογίζεται ως αδυναμία της. Αντίθετα, είναι η δύναμή της. Διότι η επιστημονική γνώση είναι αναγκαστική και υποχρεωτική, ενώ η φιλοσοφική είναι ελεύθερη και διδάσκει την ανυπόθετη ελευθερία. Και εδώ δεν είναι η ελευθερία «από», αλλά η ελευθερία «για να» — για να ασκείς τον οντολογικό σου προορισμό.

Είπαμε πως οντολογικός προορισμός του ανθρώπου είναι η απόλυτη του διαύγηση μέσα στην αποκάλυψη της έσχατης αλήθειας. Με αυτή τη ροπή εκδηλώθηκε το πνεύμα μέσα στην ιστορία. Μπορεί όμως η φιλοσοφία στο τέλος να επιτύχει τούτο το απόλυτο; Το ερώτημα το φιλοσοφικό, γιατί να υπάρχει ο κόσμος και όχι το τίποτε, θέτει τον άνθρωπο έναντι του ερωτηματικού κόσμου, όχι όμως και έναντι του εαυτού του. Μόλις τεθεί έναντι του εαυτού του (γιατί να υπάρχω εγώ; ποιός είμαι εγώ; τί θέλω στον κόσμο εγώ;) ο άνθρωπος κλονίζεται και ζητάει βοήθεια εκ βαθέων. Διότι τότε είναι που πυκνώνει η αγνωσία σε μεσονύκτιο σκότος και τότε η ελευθερία καθίσταται αίτημα δραματικό ρύσεως από τα δεσμά του οντολογικού μηδενός. Εδώ πρόκειται για την αποκάλυψη της θρησκευτικής αλήθειας, που δεν μπορεί να την υποκαταστήσει ούτε η φιλοσοφική, πολύ δε περισσότερο η επιστημονική.

Η επιστημονική γνώση μας ελευθερώνει από το σκότος που κατακλύζει το πράγμα· η φιλοσοφική γνώση μας ελευθερώνει από το σκότος που περιβάλλει το πράγμα· η θρησκευτική γνώση μας ελευθερώνει από το σκότος που περιρρέει την ψυχή. Κάθε άνθρωπος επιδιώκει το είδος της γνώσεως, το οποίο ανταποκρίνεται στο είδος του σκότους, που την υπαρέξή του αντιλαμβάνεται. Και το είδος της ελευθερίας. Και της αλήθειας. Και του καιρού.

(Από την εφημερίδα «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»)

ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ

Μπαίνουμε ήδη στην άνοιξη και θ' αρχίσουν οι εκδρομές για τις εξοχές. Τη χρονιά που πέρασε δεν υπήρξε Κυριακή της άνοιξης και του καλοκαιριού που να μη στάθμευε έστω και ένα λεωφορείο πούλμαν κάτω από τα πλατάνια της Αγίας Τριάδας, και όχι μόνο τις Κυριακές και εορτές αλλά και καθημερινές, εργάσιμες μέρες. Πλήθος τα αυτοκίνητα μικρά και μεγάλα.

Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ κτηματολογικώς ανήκει στην Καλοσκοπή, όμως λόγω της θέσεώς της ανήκει στους κατοίκους όλης της περιοχής και κατά προέκταση σ' όλους όσους αγαπούν την εξοχή και τις ομορφιές της.

Οι εκδρομές στην Αγία Τριάδα αρχίζουν κυρίως το Μάιο με τις ημερήσιες των Σχολείων. Σχολεία, από τη Λαμία κυρίως, Δημοτικά και Γυμνάσια πραγματοποιούν τις ημερήσιες εκδρομές τους στην Αγία Τριάδα.

Πέρασα περίπου πηγαίνοντας για το χωριό, ημέρα Πέμπτη και είχε πλημμυρίσει ο κάμπος από χαρούμενες φωνές και τραγούδια των παιδιών κάποιου Σχολείου, που είχαν μεταφερθεί εκεί με 5 πούλμαν. Ήταν καταπράσινος ο κάμπος και μοσχομύριζε το φρεσκοανοιγμένο έλατο.

Χαρά Θεού η φύση και χαρά ματιών και αυτιών να βλέπεις και ν' ακούς τα νεαρά παιδιά με τα πολύχρωμα ρούχα, άλλα να τρέχουν πάνω - κάτω, στο καταπράσινο χορτάρι, άλλα να πηδάνε το σχοινάκι, άλλα να παίζουν μπάλα και άλλα πιο πέρα με μια κιθαρίτσα να τραγουδάνε και να χορεύουν κάποιους μοντέρνους ρυθμούς.

Κάθισα αρκετή ώρα και τα χάζευα από απόσταση και πήρα μια μεγάλη χαρά. Όμως αυτή τη χαρά μου τη σκίασε μια υποψία και ανησυχία. Τί θα γινόταν με τις ατσαλίες, τα χαρτιά, τις χαρτοσακκούλες, τα κονσερβοκούτια, τα νάυλον και τα κάθε είδους απορρίμματα φαγητών που φυσικό ήταν να αφήσουν στον τόπο τα παιδάκια; Πέρασα την άλλη μέρα φεύγοντας για την Αθήνα και πάλι από την Αγία Τριάδα και κατέβηκα να δω τί συνέβηκε. Ε, αγαπητοί μου σας θεβαιώνω ότι δεν υπήρχε πουθενά ούτε ίχνος σακκούλας νάυλον, χαρτιού, κονσερβας και άλλων απορριμμάτων. Τα είχαν μαζέψει και τα είχαν κάψει στο ρέμα.

Μπράβο στα παιδιά και μπράβο στους δασκάλους τους που επικεφαλής τους έμαθαν πως ήταν ο ξαδελφός μου ο Βαγγέλης Κωστόγιαννης.

Όμως δεν συνέβηκε το ίδιο και με κάποια μεγαλύτερα παιδιά που κατασκήνωσαν αργότερα στην Αγία Τριάδα και κάθησαν εκεί αρκετές μέρες.

Και αναφερόμαι στην κατασκήνωση των προσκόπων που τελευταία κάθε χρόνο και χω-

ρίς ειδοποίηση και έγκριση κανενός κατασκηνώνουν συστηματικά στην Αγία Τριάδα κάθε καλοκαίρι.

Προσωπικά δε λέω όχι, έχω όμως να κάνω κάποιες παρατηρήσεις. Να γίνεται η κατασκήνωση, να γίνεται το στήσιμο των σκηνών, να μη γίνεται όμως επέμβαση στο έδαφος για να γίνουν οι εγκαταστάσεις σκηνών, μαγειρείων, φούρνων, αποχωρητηρίων και βοηθητικών χώρων. Τέτοιες επεμβάσεις στο χώρο και μάλιστα χωρίς την υπόδειξη αρμοδίων δεν επιτρέπονται γιατί αλλοιώνουν το τοπίο, χαλάνε τη φυσική ομορφιά. Επίσης το νερό πρέπει να πιάνεται στη θρύση χωρίς την τοποθέτηση πλαστικών σωλήνων στη σιδερένια θρύση. Και για τα σκουπίδια, στοίβες στο ρέμα πιό κάτω. Δε λέω μπορεί οι κυριακάτικοι εκδρομείς να τα πέταξαν, αλλά μια και πέρασαν από εκεί οι πρόσκοποι, ομορφότερος έπρεπε να είναι ο χώρος μετά την αναχώρησή τους. Και γιατί οι πρόσκοποι τα τρόφιμα να τα προμηθεύονται από την Παύλιανη και όχι από το χωριό όπου ανήκει η Αγία Τριάδα;

Και κάτι ακόμα. Θα πρέπει οι αρμόδιοι, Κοινότητα - Εκκλησία να απαγορέψουν το πέραςμα των προβάτων κάτω από τα πλατάνια σε όλο το διάστημα άνοιξης - καλοκαιριού. Ρυπαίνουν - σκονίζουν. Επίσης τα αυτοκίνητα των κατασκηνωτών και των εκδρομέων να αφήνονται πιο πέρα, όχι κάτω από τα πλατάνια. Έχει ήδη καταστραφεί το πράσινο, έχει θρωμίσει ο χώρος και δε φυτρώνει τώρα το χορτάρι όπως παλιότερα. Ούτε φωτιές επιτρέπονται κάτω από τα πλατάνια. Κάποιος ξένος κατασκηνωτής προ ετών είχε στήσει την κουζίνα του με το πετρογκάζ μέσα στην κουφάλα ενός γεροπλάτανου με αποτέλεσμα να πάρει φωτιά και να καεί ο πλάτανος που είχε ζωή τουλάχιστον 500 χρόνων.

Και τα μελίσσια. Τα τελευταία χρόνια πάρα πολλοί μελισσοκόμοι από Θεσσαλία και Μακεδονία και άλλα μέρη, μεταφέρουν τα μελίσσια τους στην περιοχή της Αγίας Τριάδας την εποχή που είναι ανθισμένος ο έλατος.

Πρόκειται για επιχειρηματίες μελισσοκόμους με πολλές κυψέλες που καταλαμβάνουν αυθαίρετα μεγάλους χώρους και μάλιστα κοντά στη θρύση. Όχι δεν είναι σωστό. Έτσι εμποδίζεται η προσέγγιση των εκδρομέων και όπως έμαθα κάποια σχολεία δεν έκαμαν την εκδρομή τους εκεί γι' αυτό το λόγο.

Κάποιος πρέπει να τους μιλήσει. Και γιατί να μην πληρώνουν στην Κοινότητα ένα μικρό ποσό που θα χρησιμοποιηθεί για την καθαριότητα και την αξιοποίηση του χώρου.

Αλλά για την Αγία Τριάδα και την ιστορία της θα επανέλθουμε σε άλλο σημείωμά μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ Ν. ΚΟΛΛΥΡΗΣ

ΤΑ ΜΑΓΑΖΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Κάποτε που η Κουκουβίστα είχε 1.200 κατοίκους και 3.000 περίπου οικοσίστα ζώα, φυσικό ήταν να υπάρχουν και μαγαζιά διαφόρων επαγγελμάτων, όπως παντοπωλεία, καφενεία, τσαγκαράδικα, σαμαράδικα, σιδεράδικα και άλλα.

Όλα ήταν απαραίτητα για τη ζωή του τόπου μια και το χωριό ήταν ξεκομμένο από τα αστικά κέντρα λόγω μη ύπαρξης οδικών και συγκοινωνιακών μέσων.

Η ανάγκη επιβίωσης της μικρής Κουκουβιστιανής κοινωνίας δημιούργησε όλα τα παραπάνω αφού έπρεπε να είναι αυτάρκης σε όλα.

Η θύελλα του Δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου και στη συνέχεια τα εσωτερικά δραματικά γεγονότα της χώρας μας δεν άφησαν ανέγγιχτη και την Κουκουβίστα, με αποκορύφωμα τον εκπατρισμό του 1947 που ήταν η χαριστική βολή για τη ζωή του χωριού μας.

Οι άνθρωποι ξεριζώθηκαν, τα ζώα εξαφανίστηκαν και τα σπίτια καταστράφηκαν.

Οι λιγοστοί που επέστρεψαν ύστερα από 4 χρόνια, αναγκαστήκανε σε λίγο να πάρουν πάλι το δρόμο του ξενιτεμού σε αναζήτηση καλύτερων συνθηκών ζωής.

Το Σχολείο που πριν από τον πόλεμο είχε 200 παιδιά, η Εκκλησία που κάθε Κυριακή και εορτή ήταν κατάμεστη από πιστούς και η αγορά που έσφυζε από κόσμο, σήμερα έχουν ερημώσει και 50-60 μόνιμοι κάτοικοι ηλικίας άνω των 60 ετών ζουν με τις αναμνήσεις του παρελθόντος. Για καλλιέργειες και κτηνοτροφία δεν γίνεται πια λόγος.

Έτσι φθάσαμε στο σημείο να λειτουργούν σήμερα τρία υποτυπώδη μαγαζιά (παντοπωλοταβερνοκαφενεία) το καλοκαίρι και ένα το χειμώνα.

Ως τότε όμως και αυτά; Ένας - ένας που θα φεύγει δεν θ' αντικαθίσταται. Η έλλειψη των μαγαζιών θα σημάνει ίσως το τελειωτικό σήσιμο του χωριού μας.

Γι' αυτό πρέπει πάσει θυσία τα μαγαζιά να διατηρηθούν. Για να διατηρηθούν όμως πρέπει πρώτοι εμείς οι χωριανοί να τα υποστηρίξουμε, έστω και εν γνώσει μας ότι δεν μας προσφέρονται οι πρέπουσες εξυπηρετήσεις.

Συχνά διαμαρτυρόμαστε για την ακρίβεια τους και τις κακές εξυπηρετήσεις. Πράγματι έτσι είναι. Αναρωτηθήκαμε όμως γιατί; Είμαστε και μεις κάπως υπεύθυνοι γι' αυτό, αφού προτιμάμε να κάνουμε όλες τις προμήθειές μας, ακόμα και κείνες που μπορούμε να βρούμε στο χωριό, από τα αστικά κέντρα.

Εάν εξαιρέσουμε τους 2-3 καλοκαιρινούς μήνες, τον υπόλοιπο χρόνο τα μαγαζιά δεν έχουν κίνηση.

Όμως οι μαγαζάτορες κάθονται εκεί με χιόνια, θροχές, κρύο φύλακες του χωριού παρέα με τους ελάχιστους πελάτες τους που πολ-

λές φορές ούτε καφέ δεν πίνουν και η σόμπα να καίει ασταμάτητα.

Δεν τους συγχωρούμε γαι την τόση τους ακρίβεια, τους δικαιολογούμε κάπως για τα δεινά που υποφέρουν το χειμώνα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι πρέπει να το παρακάνουν.

Γνώμη μας είναι ότι πρέπει να υποστηρίξουμε τα υπάρχοντα μαγαζιά και ίσως αυτό δημιουργήσει κίνητρο και σε άλλους επαγγελματίες του είδους, ώστε ν' αναπτυχθούν και άλλα.

Σκεφθήκαμε ποτέ, πως αν δεν υπήρχε κανένα μαγαζί πού θα βρίσκαμε στέκι να σταθούμε.

Ας ευχηθούμε κάποτε να καλυτερεύσουν τα πράγματα. Μέχρι τότε όμως πρέπει να διατηρηθούν τα υπάρχοντα.

Και σεις μαγαζάτορες να προσπαθήσετε να προσφέρετε όσο το δυνατόν καλύτερη εξυπηρέτηση τόσο στους χωριανούς όσο και στους περαστικούς για να μπορέσει να κρατηθεί το χωριό.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Η Εταιρεία

Α.Ε.Μ. ΒΩΞΙΤΑΙ ΠΑΡΝΑΣΣΟΥ

Θέλοντας να συμβάλει στην ανάπτυξη του νομού Φωκίδας και να επιβραβεύσει τις προσπάθειες των νέων της περιοχής, έχει τη χαρά να προκηρύξει τις ακόλουθες

Υποτροφίες

για σπουδές στους κλάδους

ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ
ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ
ΜΗΧΑΝΟΛΟΓΩΝ Τ.Ε.Ι.

Οι υποτροφίες δύο για κάθε κλάδο σπουδών, ανέρχονται σε δρχ. 300.000 ετησίως και θα χορηγηθούν σε σπουδαστές του νομού Φωκίδας που θα εισαχθούν στις σχετικές σχολές κατά το ακαδημαϊκό έτος 1988 - 89.

Θα δοθούν επίσης υποτροφίες, ύψους δρχ. 200.000 η κάθε μία, σε δύο ΤΕΧΝΟΛΟΓΟΥΣ ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ καθώς και στους τέσσερες (4) πρώτους επιτυχόντες των ΣΧΟΛΩΝ ΕΡΓΟΔΗΓΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΟΥ ΤΕΛ του Νομού Φωκίδας.

Σχετικές πληροφορίες παρέχονται στο Μεταλλείο της Εταιρείας (51ο χιλιόμετρο Εθνικής Οδού Αμφισσας - Λαμίας τηλέφωνο 0265 - 28.679, αρμόδιος ο κ. Αυγέρης Ζουμάς).

Μας γράφουν

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Αγαπητή «Κουκουβίστα»,

Με την παρούσα μου επιθυμώ να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου προς τον Σύνδεσμο «Καλοσκοπιτών για την οικονομική ενίσχυση που είχε την ευγενή καλοσύνη να προσφέρει προς την άτυχη αδελφή μου Δήμητρα Πάντου κατά το διάστημα της ασθένειάς της. Επίσης αισθάνομαι την υποχρέωση να ευχαριστήσω συγγενείς και φίλους δια την συμπαράστασή τους και την ανθρωπιά που επέδειξαν, κατά τη διάρκεια της νοσηλείας της ως και στο θάνατό της.

Από την ξενητεία που βρίσκομαι στέλνω άπειρες ευχαριστίες και προς όλους εκείνους που συνέδραμαν και παραβρέθηκαν στο πλευρό της.

Με βαθιά εκτίμηση
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ
Σκόπια Γιουγκοσλαβίας

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΣΠΙΤΙ ΣΤΗΝ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ
ΓΙΑ ΝΟΙΚΙΑΣΜΑ ΟΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ :
ΣΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Επιμέλεια ύλης:

ΦΙΛΙΤΣΑ ΑΛΕΞΙΟΥ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

(Γερανίου 7, Αθήνα)

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Ο ΓΕΡΟ ΠΛΑΤΑΝΟΣ

— Πώς διαφορετικά να ονομάσει κανείς τον γέρο-Μαντά, τον επιδέξιο εκείνο βαρελά, που τα χρόνια ούτε τον είχαν γεράσει, ούτε το καλόκαρδο εκείνο χαμόγελό του είχαν αφαιρέσει.

Έζησε 98 χρόνια και μέχρι το τέλος της ζωής του ήταν χαρούμενος και γελαστός.

Η χαρά του ήταν τα παιδιά του και τα εγγόνια του.

Ακόμη τον θυμάμαι, κάθε πρωί και κάθε απόγευμα την ίδια πάντα ώρα, θα έκανε τον περίπατό του μέχρι τα μαγαζιά για κάποια ψώνια και λίγο κρασάκι.

Βιαστικά - βιαστικά περνούσε κάτω από το μπαλκόνι μου και τα θήματά του ήταν δυνατά και γνώριμα.

Από το ένα χέρι το μπαστούνι του και από το άλλο το τσιγάρο προχωρούσε λεβέντικα και απολάμβανε την φύση, τον αέρα, την ζωή. Πότε - πότε σήκωνε το χέρι του και με χαιρετούσε «Γιά σου Δήμαινα» μου έλεγε και προχωρούσε.

Έτσι βιαστικός - βιαστικός σαν εικοσάχρονο παλληκαράκι ανέβαινε στο μαγαζί για το τακτικό του κατοσταράκι. Σπάνιο πράγμα ο μεζές... ψωμάκι στο κρασί που είναι και πιο ωφέλιμο.

Ποτέ δεν θα ξεχάσω την τελευταία φορά που τον είδα, ήταν ένα καλοκαιρινό βραδάκι στο μαγαζί του Βλάχου, καθόμαστε μαζί στο τραπέζακι κι εκείνος καλόκαρδος και απλοϊκός όπως ήταν, μου πρότεινε να με κρατήσει.

Δεν ντρέπομαι να πω, πολύ μου άρεσε το ψωμάκι βουτηγμένο στο γλυκό κρασί.

Αλλά... και κάτι άλλο θυμάμαι ζωηρά.

Αρκετά χρόνια πέρασαν και όμως ο παράξενος εκείνος θόρυβος του βαρελιού του γέρο-Μαντά μένει στ' αυτιά μου. Μόνος του το κυλούσε και μόνος του κουβέντιαζε περνώντας κάτω, όλο το δρόμο μέχρι το σπίτι του.

Τώρα έμειναν για να μας θυμίζουν τον Γέρο-Πλάτανο, τον μπάρμπα-Κώστα τα δύο εγγόνια του, του μοναδικού του γιού. Τα παλληκάρια εκείνα που με το ίδιο λεβέντικο θάδισμα μας πείθουν για την ξεχωριστή γενιά τους.

Όλοι οι γέροι του χωριού είναι παιδιά της Γκιώνας, αλλά ο γέρο-Μαντάς, ο γέρο-Πλάτανος, ήταν κάτι το ξεχωριστό. Δεν έφευγε το χαμόγελο από τα χείλη του για την ζωή και τις πιο δύσκολες στιγμές μ' αυτό τις αντிகρούζε.

Γιὰ σου μπάρμπα-Κώστα. Εμείς οι νεώτεροι της Κουκουβίστας δεν σε ξεχνάμε ποτέ.

Φ. ΑΛΕΞΙΟΥ

ΚΟΣΜΙΚΑ

Γάμοι:

Στις 30 Ιανουαρίου 1988 τελέστηκε στον ιερό ναό της Αγίας Παρασκευής Νέας Σμύρνης ο γάμος του Παναγιώτη Ν. Μώρη με την Φωτεινή Χήτα.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν.

Παραδοσιακός γάμος:

Το Σάββατο στις 16 Απριλίου στην εκκλησία, του Αγίου Νικολάου Λαμίας, έγινε μ' επισημότητα ο γάμος της Χαίδως Αλεξίου, δασκάλας, (κόρη του Παν. Ιω. Αλεξίου), με τον καθηγητή της κοινωνιολογίας, στο Λύκειο Λαμίας Κωνσταντίνο Πέτρου.

Στο γάμο παρευρέθησαν συγγενείς και φίλοι εκλεκτά μέλη της Λαμιακής κοινωνίας και πολλοί από την Αθήνα, από την Καλοσκοπή και τα γύρω χωριά.

Μετά τον γάμο ακολούθησε γλέντι, που μέχρι τις πρωινές ώρες διασκέδαζαν παραδοσιακά ευχόμενοι, να ζήσουν ευτυχισμένοι.

Κι εμείς με τη σειρά μας ευχόμαστε στο νέο ζευγάρι «χαρούμενοι και καλή σταδιοδρομία στην νέα τους ζωή».

Γεννήσεις:

Η Δήμητρα Χρ. Τσαντήλα (κόρη Αθαν. Μαντζιού) γέννησε ΑΓΟΡΑΚΙ.

Ευχόμαστε να της ζήσει.

Θάνατοι:

— Πέθανε στις 22 Φεβρουαρίου στο Περιστέρι και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Αγίων Αναργύρων ο Αθανάσιος Κ. Αντωνίου σε ηλικία 56 ετών. Στην οικογένειά του εκφράζουμε τα συλλυπητήριά μας.

— Πέθανε στις 15.2.88 σε ηλικία 79 χρόνων και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο Ζωγράφου Αττικής ο συμπατριώτης μας ποιητής Φοίβος Δέλφης, ψευδώνυμο του Γεωργίου Κανέλλου, καταγόμενου από τους Δελφούς. Είχε εκδόσει πολλές ποιητικές συλλογές σχετικές με το Αρχαίο Ελληνικό Πνεύμα, πεζογραφήματα κ.ά.

Ποιήματά του μεταφράστηκαν σε ξένες γλώσσες και περιελήφθηκαν σε ξένες ανθολογίες.

Υπήρξε ιδρυτικό μέλος του Συνδέσμου Ελλήνων Λογοτεχνών και μέλος της Ακαδημίας της Ρώμης.

Ο Φοίβος Δέλφης ήταν ένας από τους μεγαλύτερους Έλληνες ποιητές. Είχε τιμηθεί με σημαντικές διακρίσεις στην Ελλάδα και την Ιταλία.

— Πέθανε στις 20.4.88 στην Αθήνα, ύστερα από ολιγοήμερη ασθένεια, ο Γεώργιος Π. Κολλύρης σε ηλικία 83 χρόνων και κηδεύτηκε την επομένη στην γενέτειρα Καλοσκοπή.

Πολλοί συγγενείς και χωριανοί συνόδευσαν από την Αθήνα τον μπάρμπα Γιώργη στο χωριό, στην τελευταία του κατοικία.

Ο μπάρμπα Γιώργης ήταν καλός και αγαθός άνθρωπος, είχε μόνο συμπτώσεις και τον αγαπούσε όλος ο κόσμος. Ήταν ο τελευταίος παλιός τεχνίτης - μαραγκός και δεν υπάρχει σπίτι παλιό στην Κουκουβίστα που το δημιουργικό του χέρι να μην άφησε τη ξυλουργική του σφραγίδα.

Ήφησε πολλά παιδιά - εγγόνια και δυσέγγονα. Ας είναι ελαφρό το χώμα που τον σκέπασε.

Μνημόσυνα:

— Στις 27 Μαρτίου 1988 τελέσθηκε στο ναό των Αγίων Αναργύρων 40νθήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Αθαν. Κ. Αντωνίου.

Ο Ύψιστος ας αναπαύσει την ψυχή του.

— Επίσης στις 24.4.88 τελέσθηκε στον Άγιο Παντελεήμονα, (Αχαρνών), 40νθήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του Παν. Χαβελέ.

Ας είναι αιωνία η μνήμη του.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Πέθανε στις 21 Μαρτίου 1988 σε ηλικία 84 χρόνων και κηδεύτηκε στο Νεκροταφείο των Αγίων Αναργύρων, ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΧΑΒΕΛΕΣ, γαμβρός του χωριού μας. Ο θάνατος του αγαπητού Παναγιώτη

σκόρπισε απέραντη θλίψη και οδύνη σε συγγενείς και φίλους.

Αβάσταχτος πόνος και σπαραγμός διακατέχει την ψυχή της στοργικής συζύγου του Μαρίας για τον αδόκητο χαμό του συντρόφου της. Ήταν ένας εξαιρετικός άνθρωπος, υποδειγματικός σύζυγος και θαυμάσιος νοικοκύρης. Πέρασε μια ολόκληρη ζωή γεμάτη ευγένεια, πραότητα και καλοσύνη. Φεύγοντας για το χωρίς γυρισμό ταξίδι άφησε πίσω του άριστες εντυπώσεις για τα καλοκάγαθα αισθήματά του και την πηγαία αγάπη που έτρεφε προς τους συνανθρώπους του. Ήταν έντιμος, δραστήριος και αξιοπρεπής. Αγάπησε όσο κανένας άλλος τη γενέτειρά της συζύγου του. Στη δημιουργία κοινωφελών έργων στην Καλοσκοπή ο Παναγιώτης ήταν πάντα πρώτος και ανοιχτοχέρης.

Συνέβαλε τα μέγιστα στην εκπολιτιστική πρόοδο και προβολή της όμορφης Κοινοτήτάς μας, διότι διακατείχετο από ένθερμο πάθος και λατρεία γι' αυτήν. Η φαντασία του φτερούγιζε διαρκώς κοντά της, νοσταλγώντας τις ελατόσκεπες βουνοπλαγιές της.

Κατά το παρελθόν υπηρέτησε αυθορμήτως, με απaráμιλλο ζήλο και διάθεση, για αρκετό χρονικό διάστημα, στο «ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ», έχοντας πάντα σαν σκοπό του τον εξωραϊσμό και την αναβάθμιση του χωριού μας το οποίο ήταν πλέον και δικό του χωριό.

Ο Παναγιώτης Χαβελές ήταν η προσωποποίηση της αλήθειας και της αρετής και στις διάφορες συναλλαγές του με τους συνανθρώπους του δίκαιος και συνεπής. Ο χαμός του δημιούργησε δυσαναπλήρωτο κενό στη μικρή κοινωνία του χωριού μας.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της αττικής γης που τον σκεπάζει. Αιωνία του η μνήμη.

Το Δελτίο μας συμμεριζόμενο τον πόνο και την θλίψη των οικείων του, καθώς και των συγγενών του εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια.

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΕΠΟΧΗΣ

Στα περισσότερα ορεινά χωριά της Ελλάδας, τα τελευταία, χρόνια, έχει παρατηρηθεί μια ερήμωση και μια οριστική απομάκρυνση των νέων κατοίκων οι οποίοι μετακόμισαν οριστικά στα αστικά κέντρα.

Σε μια πρόσφατη έρευνα του Οργανισμού Οικον. Συνεργασίας και Αναπτύξεως όπου συμμετέχουν οι περισσότερες χώρες του κόσμου διαπιστώθηκε ότι η διαρροή Ελλήνων επιστημόνων στο εξωτερικό είναι η χειρότερη που παρατηρείται σ' ολόκληρο τον κόσμο δηλαδή κατέχουμε το μεγαλύτερο ρεκόρ μεταναστεύσεως επιστημόνων. Οι Έλληνες επιστήμονες που εργάζονται στις Η.Π.Α. είναι περισσότεροι από αυτούς που εργάζονται στην Ελλάδα.

Για μας που μεγαλώσαμε στο χωριό μας η εικόνα της ερήμωσης μας σκίζει τα σωθικά. Ξέρουμε πως μόλις έλθουν πάλι δύσκολοι καιροί το χωριό θα είναι το μεγάλο μας καταφύγιο γιαυτό το κρατάμε, το συντηρούμε, το αγαπάμε όπως αγαπάς τους γέρους για όσα σου έδωσαν και για τη σοφία που σου κληροδότησαν.

Με την ευαισθησία αυτή σημειώσαμε τον τελευταίο καιρό δυο γεγονότα που θυμίζουν την αρχή του τέλους. Θυμίζουν τις παραμονές της πτώσεως της Κων)πόλεως.

Το ένα γεγονός είναι το επικείμενο κλείσιμο του σχολείου όταν τελικά θα λείψουν αυτοί οι δύο μαθητές που έμειναν για να θυμίζουν ότι στο χωριό υπήρχαν νέοι άνθρωποι. Το δεύτερο γεγονός είναι η εκκλησία που έμεινε σχεδόν χωρίς ψάλτη τους χειμερινούς τουλάχιστον μήνες. Και για μεν τα παιδιά η εξέλιξη πρέπει να θεωρηθεί φυσιολογική αφού όπως είπαμε και στην αρχή η μετανάστευση προς τα μεγαλύτερα αστικά κέντρα και από εκεί προς τις μεγαλύτερες χώρες είναι ένας μοιραίος δρόμος. Το θέμα όμως της εκκλησίας πρέπει να απασχολεί όλους μας. Οι άνθρωποι καθώς μεγαλώνουν υποτίθεται ότι γίνονται σοφότεροι και πλησιάζουν περισσότερο το Θεό. Στο κάτω κάτω ο Θεός η θρησκεία μας και οι παραδόσεις μας είναι το μεγάλο καταφύγιο όπου υπολογίζουμε όλοι να καταφύγουμε όταν πλησιάσει το τέλος της ζωής μας στη γη. Αν από αμέλεια ή απροσεξία δεν συντηρήσουμε αυτό το καταφύγιο σε λίγο θα μείνουμε χωρίς παπά, χωρίς εκκλησία, χωρίς Θεό, άταφοι ή θα περιμένουμε να μας παραχώσουν στο χώρο που ήταν άλλοτε το νεκροταφείο στο χώρο που ήταν άλλοτε η περιοχή που μας έωνε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΙΚΟΛ. ΜΑΛΕΒΙΤΣΗΣ

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Η σοφία των παροιμιών είναι πολυπρόσωπη, λαϊκή και αινιγματική. Σε πολλές περιπτώσεις, αν τις συμβουλευτούμε, μπορούμε να διαρθρώσουμε τα όποια λάθη μας.

«Κάλιο λόγια στο χωράφι
παρά μάγγανα σ' αλώνι»

(Πριν από κάθε συνεργασία να προηγείται συμφωνία)

Δεν είμαι φαγάς, είμαι παραπονιάρης
(Παράπονο αδικημένου στη μοιρασιά)

Αγκυλώθηκε η βασιλοπούλα από τ' αβγό
(Ειρωνικά για τις καλομαθημένες)

Ας με λένε δημαρχίνα κι' ας ψοφάω
από την πείνα
(Επιδειξιμανία)

Απορία ψάλτου, δής
(Αμχανία)

Από την πόλη έρχομαι και
στην κορφή κανέλλα
(Ασυναρτησία)

Κάλιο πέντε και στο χέρι
παρά δέκα και καρτέρει
.. (Τα οφειλόμενα έστω και κουτσουρεμένα να εισπράττονται αμέσως)

Δυο κοιτάξεις και τρία βλέπεις
(Αποτέλεσμα μέθης)

Από δήμαρχος κλητήρας
(Ξεπεσμός)

Τρέχα γύρευε και Νικολό καρτέρει
(Μακρινό, αόριστο, αμφίβολο αποτέλεσμα)

Άλλαξε ο Μανωλιός
κι' έβαλε τα ρούχα του αλλιώς
(Σε παραλλαγή και όχι πραγματική αλλαγή)

Αν δεν αλείψεις τους τροχούς
η άμαξα δεν τρέχει
(Δωροδοκία «λάδωμα»)

Ο Θεός να σε φυλάει από καινούργιο άρχοντα
κι' από φτωχό περήφανο
(Μακριά από νεοπλουτισμό και ψευτοπερηφάνεια)

Φ. Λ.

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ – ΤΕΤΑΡΤΗ: 11 - 13 μ.
ΤΡΙΤΗ – ΠΕΜΠΤΗ: 6 - 8 μ.μ.

ΟΣΟΙ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Παπαδόπουλος Γρηγόριος	1.000	Κωστούρος Γεώργιος Χαραλ. (συνδρομή)	1.000
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Βλάχος Ηλίας Απ. (συνδρομή)	1.000
Γρηγορόπουλος Βασίλειος	2.000	Πάσαρης Μιχαήλ (συνδρομή)	2.000
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Γεωργίου Κωνσταντίνος Νάκου (στη μνήμη	
Αφέντης Ανδρέας	1.000	γονέων του και αδελφού του Τάκη)	3.000
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Σκούρας Χαράλαμπος Ιω. (Σερβία), (στη	
Παπαϊωάννου Παύλος	3.000	μνήμη αδελφής του Δήμητρας)	1.000
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Ανδριτσόπουλος Παναγιώτης Ιω. (στη μνήμη	
Οικογένεια Μυλωνά Παύλου	2.000	της αδελφής του Δήμητρας)	1.500
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Τομαράς Γεώργιος Ιω. (συνδρομή)	2.000
Χαμηλός Ιωάννης Θεοδ.	2.000	Βάρσος Παναγιώτης Θεμ. (συνδρομή)	1.000
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		ΑΛΑΣ Λάμπρος Χαρ. (συνδρομή)	2.000
Σερέτης Δημήτριος	5.000	Κόλλιας Δημήτριος Νικ. (στη μνήμη Ιω. Χα-	
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		μηλού)	2.000
Τσουρτού Αγγελική	2.000	Αλεξίου Παναγιώτης Ευθ. (συνδρομή)	2.000
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Κουτρούμπας Χαράλαμπος (Αυστραλία),	
Χατζόπουλος Νικόλαος	5.000	(συνδρομή)	1.500
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Παπαγεωργίου Ευθύμιος Ιω. (συνδρομή)	1.000
Τριανταφυλλίδης Χρήστος	5.000	Μπασταρδής Αθανάσιος Αντ. (συνδρομή)	1.000
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Ποδάρας Ιωάννης Τριαντ. (στη μνήμη της	
Τσεκούρας Οδυσσέας και Γιαννούλα	5.000	μητέρας του Μαγδαληνής)	12.000
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Μπανός Ευάγγελος (συνδρομή)	1.000
Οικογένεια Τζανέτου Αθανασίου	5.000	Κωστούρος Αθανάσιος Αγγελή (στη μνήμη	
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		των γονέων του Αγγελή και Αικατερίνης)	3.000
Οικογένεια Ντάσιου Βασιλείου	2.000	Θεοχάρης Γεώργιος Δημ. (συνδρομή)	500
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Θεοχάρης Δημήτριος Γεωργ. (συνδρομή)	500
Οικογένεια Σφετσώρη Κωνσταντίνου	5.000	Θεοχάρης Γεώργιος Δημ. (στη μνήμη του εγ-	
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		γονού του Άγγελου Σίμου)	1.000
Ράπτης Ευστάθιος	1.000	Σκουρτιάς Δημήτριος, (Θεσσαλονίκη), (συν-	
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		δρομή)	1.000
Σκεπετάρης Παναγιώτης	2.000	Παπαδόπουλος Μιχαήλ (συνδρομή)	2.000
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Μάντας Ιωάννης Κωνσταντίνου (Καλοσκοπή),	
Χαβελές Παναγιώτης	1.000	(συνδρομή)	500
στη μνήμη Ιω. Χαμηλού		Βλάχος Παναγιώτης Ευαγγέλου (Καλοσκοπή)	
Τούμπας Νικόλαος Ευθυμ. (συνδρομή)	1.000	(συνδρομή)	2.300
Παπαδόπουλος Μιχαήλ (συνδρομή)	1.500	Ποδάρας Γεώργιος Τριαντ. (συνδρομή)	5.000
Τούμπας Λευκάς Ευθυμ. (συνδρομή)	1.500	Γκαβαλίνης Παναγιώτης Ιω. (συνδρομή)	1.000
Κόλλιας Δημήτριος Παν. (συνδρομή)	1.000	Τσαπάρια Μαρία Ιω., (Λαμία), (συνδρομή)	2.000
Λίτσου Βασιλική Κωνσταντίνου (στη μνήμη		Τσόχλας Σπύρος (συνδρομή)	2.000
του εξαδέλφου της Γιάννη Κουνούπη)	1.000	Χαμηλός Γεώργιος Δημ. (συνδρομή)	500
Μαρκούση Γιαννούλα (συνδρομή)	500	Τσοκας Ιωάννης Θεμ. (συνδρομή)	1.200
Χαμηλός Κωνσταντίνος Ιωαν. (συνδρομή)	1.000	Σαΐτη Ευθυμία Σπυρ., (Καναδάς), (συνδρομή)	1.000
Δανιήλ Νικόλαος Δημ. (συνδρομή)	1.500	Χαμηλός Δημήτριος Γεωργ. (συνδρομή)	1.000
Δανιήλ Βασίλειος Δημ. (συνδρομή)	1.000	Τομαράς Παναγιώτης Γεωργ. (συνδρομή)	1.000
Δανιήλ Κωνσταντίνος Δημ. (συνδρομή)	500	Τομαράς Φώτιος Ιω. (συνδρομή)	1.000
Βασιλόπουλος Μένιος (συνδρομή)	500	Μώρη Αργυρώ Νικ. (στη μνήμη γονέων της	
Τούμπας Θέμις Νικ. (συνδρομή)	500	και πεθερικών της)	1.000
Τούμπας Γεώργιος Νικ. (συνδρομή)	500	Κέντρο Διασκέδασης «ΔΙΑΣ» Α. Σταυρακά-	
Μώρη Αργυρώ Νικ. (στη μνήμη συζύγου της)	500	κης (ενίσχυση)	26.000
Τούμπα Παρασκευή Νικ. (στη μνήμη συζύγου		Μαλιβίτσης Χρήστος Ιω. (συνδρομή)	2.000
της)	1.000	Παπαγεωργίου Ευθύμιος Ιω. (στη μνήμη Κώ-	
Μπουκουβάλας Ευθύμιος Νικ. (συνδρομή)	1.000	στα Κεραμίδα και Ιω. Χαμηλού)	1.000
Κόλλια Μαρίτσα Γεωργ. (ενίσχυση)	4.000	Παπανικολάου Παναγιώτης Γεωργ., (Λειβα	
Φερμάνογλου Νικόλαος (στη μνήμη Ιω. Χα-		διά), (συνδρομή)	3.000
μηλού)	2.500	Πριόβολου Γιούλα Λουκά, (Λαμία), (στη	
Γοργογιάννης Γεώργιος (στη μνήμη Ιω. Χα-		μνήμη Παναγ. Χαβελέ)	1.000
μηλού)	5.000	Δανιήλ Νικόλαος Δημ. (συνδρομή)	2.000
Μώρης Νικόλαος Παν. (στη μνήμη Ιω. Χα-			
μηλού)	5.000		

Κάλλης Αρτέμης (στη μνήμη Αντωνίου Αθ.)	1.000
Κάλλης Βασίλειος Αρτ. (στη μνήμη Αντωνίου Αθαν.)	1.000
Κροντηρά Φιφή (συνδρομή)	2.000
Μεμενιος Ηλίας Παναγ. (στη μνήμη του πατέρα του)	2.000
Ακτύπης Ανδρέας (στη μνήμη Παν. Χαβελέ)	2.000
Ραπτοπούλου Βούλα και Ζαχαρίας (στη μνήμη Παναγ. Χαβελέ)	2.000
Καραγιάννη Αναστασία, (Λαύριο), (συνδρομή)	1.000
Κολέτσος Άγγελος (ενίσχυση)	1.000
Αντωνίου Δημήτριος Νικ. (στη μνήμη Αντωνίου Αθαν.)	1.000
Θεοχάρης Γεώργιος Δημ. (στη μνήμη Χαμηλού Ιω.)	1.000
Κονταράτου Ευσταθία (στη μνήμη αδελφού της Αντωνίου Αθαν.)	1.000
Κόλλης Δημήτριος Παν. (ενίσχυση)	1.000
Χαβελέ Μαρία (στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη)	5.000
Σκεπετάρης Παναγιώτης (στη μνήμη Χαβελέ Παναγιώτη)	5.000
Ράπτης Ευστάθιος (στη μνήμη Χαβελέ Π.)	5.000
Ράπτης Ιωάννης και Δημήτριος (στη μνήμη του θείου τους Παναγιώτη Χαβελέ)	5.000
Βλάχου Μαρία Παν. στη μνήμη του συζύγου της	2.000
Βλάχος Αλέξανδρος (στη μνήμη γονέων και αδελφών του Παναγιώτη και Μαρίας)	2.000
Γεωργίου Πολύκαρπος, (Καλοσκοπή), (ενίσχυση)	1.000
Κυρίτης Παναγιώτης Δημ., (Καλοσκοπή), (ενίσχυση)	1.000
Ζήσιμος Αριστοτέλης Δημ. (στη μνήμη Ιω. Χαμηλού)	2.000
Σύλλογος Καλοσκοπιτών Λαμίας «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ», (στη μνήμη Ιω. Χαμηλού)	3.000
Κατσανιώτης Κωνσταντίνος, (Καλοσκοπή), (ενίσχυση)	100
Βλάχος Ευθύμιος, (Καλοσκοπή), (ενίσχυση)	100
Τσίγας Κωνσταντίνος Ευ., (Καλοσκοπή), (ενίσχυση)	500
Γκαβαλίνης Ιωάννης, (Καλοσκοπή), (ενίσχυση)	700
Βλάχος Γεώργιος και Ιωάννα (Αμερική) (ενίσχυση) δολλάρια 25.	
Χρηστίδης Δημήτριος και Παναγιώτα (Αμερική) στη μνήμη Παναγ. Σπέντζου δολλάρια 50	

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΗΣ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

Χασιακού Νάσα Νικ.	10.000
Πατσούρα Κατίνα	5.000
Σκορδά Ασημίνα (πεθερά Ν. Ράπτη), (Αμφίκλεια)	1.000
Τριανταφύλλου Νανά του Φίλιππα	1.000

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

✪ Για πολλοστή φορά θα υπενθυμίσω στην Κοινότητα ότι: Ο παλιός σύντομος αμαξωτός δρόμος από του Στεφάν το λειβάδι προς τη Ρούγα εξυπηρετικότατος, για το μισό τουλάχιστον χωριό μας, έχει εγκαταλειφθεί τελείως. Πρέπει η Κοινότητα, όχι μονάχα απλώς να τον συντηρεί αλλά να προχωρήσει στην κατασκευή των απαιτούμενων τεχνικών έργων για να ξαναλειτουργήσει όπως πρώτα. Ο εγκαταλειμμένος αυτός δρόμος δημιουργεί προβλήματα στους κατοίκους των κάτω μαχαλάδων. Βλέπετε δεν έχουν όλοι τη χάρη και το προνόμιο να βρίσκονται στο κέντρο. Εκείνοι που έχουν αυτή την τύχη δυσφορούν όταν μιλάμε για τον κάτω δρόμο. Η επαναλειτουργία του ζωτικής σημασίας αυτού δρόμου πρέπει να είναι κατά το τρέχον έτος, ένα από τα βασικότερα έργα υποδομής. Γι' αυτό πρέπει να συμπεριληφθεί οπωσδήποτε στα επείγοντα προγραμματισμένα έργα της Κοινότητας, και η οποία να απαιτήσει από τη Νομαρχία ανάλογη οικονομική βοήθεια για την κατασκευή του. Οι υποσχέσεις δεν πρέπει να λησμονούνται αλλά να υλοποιούνται. Αν δεν εισακουστούν τα δίκαια αυτά παράπονα των Ρουγιωτών θα αναγκαστούν να αγωνιστούν μόνοι τους προκειμένου να γλιτώσουν από την σημερινή ταλαιπωρία που υφίστανται, διότι κάνουν έναν ολόκληρο κύκλο, μερικών επί πλέον χιλιομέτρων, για να φτάσουν στα σπίτια τους. Οι ενδιαφερόμενοι δηλώνουν ότι: Θα σχηματίσουν επιτροπή και θα πάνε στη Νομαρχία, ή και παραπάνω αν χρειαστεί, ζητώντας προστασία. Επειδή η ξεχωριστή αυτή ενέργεια δεν είναι η ενδεδειγμένη, ούτε σωστή από απόψεως γοήτρου για την Αυτοδιοίκηση, τότε ας συμμεριστεί τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι ταλαιπώροι αυτοί κάτοικοι της Ρούγας και ας ενεργήσει δεόντως. Η δαπάνη που απαιτείται γι' αυτό το έργο εύκολα μπορεί να εξοικονομηθεί. Δραστηριότητα χρειάζεται.

✪ Οι παραδοσιακές καλοφτιαγμένες, όσο και καθαρές θρύσες αντικατοπτρίζουν το πολιτιστικό επίπεδο του χωριού μας. Είναι κοσμήματα. Είναι δείγματα πολιτισμού και νοικοκυροσύνης. Οι θρύσες αυτές εντυπωσιάζουν τους ξένους επισκέπτες. Ο διαβάτης νιώθει ευχαρίστηση δροσίζοντας τα χείλη του σε φροντισμένη θρύση. Κι όμως υπάρχουν μερικές τελείως εγκαταλειμμένες. Γιατί; Δεν σας αρέσει η καλαισθησία και ο εξωραϊσμός του περιβάλλοντος;

✪ Στις 7.2.1988, την Κυριακή στην τηλεόραση (πρώτο κανάλι) στην εκπομπή την 12.30' με τίτλο «Μουσικοί δρόμοι της Αθήνας», είδαμε τον Παναγιώτη Λευκαδίτη κλαρινίστα, γιο του παλαίμαχου οργανοπαίκτη Γιώργου «Μερακλή», να παίζει κλαρίνο και η χαρά που δοκιμάσαμε ήταν μεγάλη. Η εκπομπή αφού πρώτα μας έδειξε διάφορα άλλα συγκροτήματα να παίζουν αποκριάτικα τραγούδια και να χορεύουν στους πλακιδώτικους δρόμους, στη συνέχεια παρουσίασε, με φόντο τον αρχαιολογικό χώρο τους στήλους του Ολυμπίου Διός, χορευτικό συγκρότημα με εθνικές ενδυμασίες να χορεύει δημοτικούς σκοπούς υπό τους ήχους κομπανίας παραδοσιακών οργάνων της οποίας κλαρίνο έπαιζε με χάρη και επιδεξιότητα ο Παναγιώτης Γ. Λευκαδίτης. Τάκη συγχαρητήρια.

✪ Στο τελευταίο φύλλο της εφημ. «Αγωνιστής» της Φωκίδας (Μάρτιος '88), διαβάσαμε την παρακάτω ευχάριστη είδηση: «Το ειδικό αναπτυξιακό πρόγραμμα της Φωκίδας προβλέπει: Ότι δια την κατασκευή δρόμων από το 51ο χιλιόμετρο μέχρι την Καλοσκοπή θα διατεθούν 450.000.000 δρχ., καθώς και από Βρύζες - Καλοσκοπή άλλα 150.000.000 δρχ. Δηλαδή εν τω συνόλω 600.000.000 δρχ. για τους δύο αυτούς δρόμους μας. Ποιός τη χάρη μας. Ας ελπίζουμε ότι το ειδικό αυτό αναπτυξιακό πρόγραμμα το οποίο θα συμβάλλει, όπως διατείνεται η συνάδελφος, στην επίλυση των πιο σημαντικών προβλημάτων της Κοινότητάς μας δεν θα μπει, όπως άλλωστε συνηθίζεται, στο χρονοντούλαπο. Και ότι οι κυβερνητικές υποσχέσεις πολύ σύντομα θα υλοποιηθούν. Ίδωμεν.

✪ Αναμφισβήτητη η προ διετίας δολοφονία του ειρηνιστή Σουηδού πρωθυπουργού Ούλοφ Πάλμε κατασυνέκρινε την ανθρωπότητα. Η τοποθέτησή του όμως, από τον δήμαρχο Υμηττού, πιο πάνω από τον θρυλικό ήρωα της Αλαμάνας Αθανάσιο Διάκο, τον οποίο οι Τούρκοι βασάνισαν για τον απελευθερωτικό του αγώνα κατά τον πιο άγριο και βάρβαρο τρόπο, είναι πράξη παράλογη και αξιοκατάκριτη. Ο παραπάνω δήμαρχος, όπως μας πληροφόρησε ο κ. Αλ. Βασιλείου (συγγραφέας) μετωνόμασε στην πόλη του την οδό Αθαν. Διάκου σε Ούλοφ Πάλμε. Δεν έλαβε, ίσως, υπ' όψη του ο αφελής δήμαρχος την ψυχολογική απήχηση που θα είχε στον ελληνικό λαό η αλόγιστη αυτή ενέργειά του. Διότι ο Αθανάσιος Διάκος αποτελεί για τον ελληνισμό ένα από τα πιο σεβαστά ινδάλματά του. Είναι σύμβολον πίστεως πατριωτισμού και ελευθερίας. Επαίσχυντη πράξη. Όνειδος σ' εκείνους που δεν σέβονται και δεν τιμούν τους Εθνικούς ήρωές τους.

✪ Ο δολοφονημένος Σουηδός πρωθυπουργός Ούλοφ Πάλμε είχε απαντήσει σε επιστολή του συγχωριανού μας Νικολάου Π. Ράπτη, ο οποίος τον ευγνωμονούσε για τις ένθερμες ειρηνευτικές του προσπάθειες. Η εν

λόγω απάντηση του Σουηδού πρωθυπουργού αναρτήθηκε εντός πλαισίου στο γραφείο του Συνδέσμου μας.

✪ Η μετάβαση του χορευτικού ομίλου μας στο χορό του αδελφού Συλλόγου της Λαμίας, με επικεφαλής τον πρόεδρό μας, αποδεικνύει όχι μόνον την σύσφιγξη των σχέσεων των δύο Συνδέσμων, αλλά και την αρμονική συνεργασία τους.

✪ Ας ελπίζουμε ότι το φετεινό καλοκαίρι θα ενδιαφερθεί η Τοπική Αυτοδιοίκηση, χωρίς αναβολές και ολιγωρίες να υλοποιήσει την υπόσχεσή της κτίζοντας το σχετικό πέτρινο τείχος στο χώρο της Αγίας Ελένης για την τοποθέτηση της περιλάλητης βρύσης. Υπενθυμίζουμε ότι για τον ως άνω σκοπό θα δώσει, όπως εδήλωσε, ο Νικόλαος Ι. Πασσαλής πενήντα χιλιάδες δρχ. Ενώ τις υδραυλικές εργασίες προθυμοποιήθηκε να τις εκτελέσει δωρεάν ο Γιάννης Ν. Βασιλείου. Ας μην προβληματίζεται η Κοινότητα, ο Σύλλογος στην προκειμένη περίπτωση είναι αρωγός. Αναμένουμε.

✪ Στις 16 Απριλίου παροδικό κύμα ψύχους σάρωσε ολόκληρη τη χώρα. Στο χωριό μας το χιόνι έφτασε τους είκοσι πόντους και η θερμοκρασία κατέβηκε κάτω από το μηδέν. Η όψιμη αυτή κακοκαιρία ήταν καταστρεπτική για τα ανθισμένα δένδρα. Ας ευχηθούμε η απρόσμενη αυτή επίσκεψη του χειμώνα μέσα στην καρδιά της Άνοιξης να είναι η τελευταία.

Φ. Α.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ ΑΕΓΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ

Αριστοτέλους 89, Πλ. Βικτωρίας

Τηλέφωνα:

Γραφείου: 88.32.291

Οικίας: 77.09.054

ΤΟ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

«ΠΡΙΣΜΑ»

Β. ΓΚΟΥΜΑΣ - Χ. ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ

Διαθέτει στα γραφεία του, Πολυτεχνείου 5, για τους μαθητές Α', Β' Λυκείου, ειδικό βιβλίο ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ και θεμάτων τελευταίων ετών ΔΩΡΕΑΝ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 91.543).

ΜΑΘΗΜΑΤΑ: Ο καθηγητής ΝΙΚΟΣ Δ. ΚΟΛΛΙΑΣ, παραδίδει σε μαθητές Φυσική, Μαθηματικά, Χημεία. (Τηλ.: 513.8639).

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ — ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Ακτή Μιαούλη 7 - 9 (7ος όροφος) Πειραιάς, (τηλ.: 417.2029 — 417.3079).

ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ — Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη, τηλ. 99.25.889, 99.17.845.

ΥΑΛΙΚΑ — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872. β) Κατάστημα ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Συρράκου 20 - 22, Κολωνός.

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 47, τηλ. 36.39.475 - 36.39.478.

ΤΑΒΕΡΝΑ — ΚΟΥΦΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ, Ποταμιάνου 2, Ιλίσια (πίσω από Ξενοδ. «Χόλυ Ντέυ»), τηλ. 77.87.201.

ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ — Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.

ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ», Σαπφούς 12, Πλ. Κουμουνδούρου.

ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Τασοπούλου 7, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 65.93.477 - 63.90.640.

ΕΝΔΥΜΑΤΑ - ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ παιδικά — «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ», Ιωαννίνων 87, Κολωνός, τηλ. 51.39.180 - 51.36.642.

ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ — Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταρόζα και Σταδίου 48 (στοά), τηλ. 32.12.090.

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ — ΕΥΘΥΜΙΑ Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ, Λογίστρια, Δημοκρατίας 6, Ζωγράφου. Αναλαμβάνει τήρηση λογιστικών βιβλίων Α, Β, Γ, Δ κατηγορίας. Τηλ. 77.08.098.

ΑΣΦΑΛΕΙΕΣ — ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ, Αριστοτέλους 89, (πλ. Βικτωρίας). Τηλ.: 88.32.291.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ. Κυπαρίσας - Μιλήτου Πειραιάς.

ΒΙΒΛΙΑ — Στο Βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ» του Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Σίνα 30, τηλ. 36.31.313.

ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ — ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ, Λυκούργου 10, Αθήνα, τηλ. 32.40.800 - 64.42.354.

ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ καλλιτεχνικές, ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Γερανίου 9, τηλ. 52.36.087.

ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ — ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιωαννίνων 32, Κολωνός, τηλ. 51.44.666.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ — ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ, Δουκάδων 7, Νέα Ιόσια, τηλ. 57.33.336.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ Ζ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ασπασίας 34, Χολαργός, τηλ. 65.31.426, 65.12.449.

ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου 14, τηλ. 52.39.450.

ΣΧΟΛΕΣ «ΩΜΕΓΑ» — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.

ΟΠΤΙΚΑ — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100 (Πλ. Κάνιγγος).

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ — ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ, Φαραντάκου 30 Αμπελόκηποι, τηλ. 77.52.163, 77.70.824.

ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ, «Βιοδάμ» — ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ και ΣΙΑ, Περικλέους 45, τηλ. 32.26.841.

ΤΑΣΟΣ Π. ΧΑΣΙΑΚΟΣ, Δικηγόρος — Ακαδημίας 57, 5ος όροφος, γραφ. 521, τηλ.: 36.14.854 - 36.12.235. Οικίας: 51.35.891.

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ — ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ, Τηλ. 43.14.758, «Αθην. Διάκου», Τηλ. 63.345.

ΦΟΙΒΗ Ε. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ, Δικηγόρος — Γραφ.: Σανταρόζα 1Δ, 3ος όροφος, γραφ. 7, τηλ.: 32.18.296, 32.15.894, Τηλ. οικίας: 64.67.123.

